

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Ortaöğretim Genel Müdürlüğü

SPOR LİSESİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR TARİHİ
DERSİ
ÖĞRETİM PROGRAMI

Ankara 2018

İÇİNDEKİLER

1. MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI ÖĞRETİM PROGRAMLARI	4
1.1. ÖĞRETİM PROGRAMLARININ AMAÇLARI.....	5
1.2. ÖĞRETİM PROGRAMLARININ PERSPEKTİFİ.....	6
1.2.1. Değerlerimiz.....	6
1.2.2. Yetkinlikler.....	7
1.3. ÖĞRETİM PROGRAMLARINDA ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME YAKLAŞIMI.....	9
1.4. BİREYSEL GELİŞİM VE ÖĞRETİM PROGRAMLARI.....	10
1.5. SONUÇ.....	11
2. ÖĞRETİM PROGRAMININ UYGULANMASI.....	13
2.1. ÖĞRETİM PROGRAMININ ÖZEL AMAÇLARI.....	13
2.2. ALANA ÖZGÜ BECERİLER.....	14
2.3. ÖĞRETİM PROGRAMININ UYGULANMASINDA DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR..	14
2.4. KAZANIM SAYISI VE SÜRE TABLOSU.....	15
3. ÖĞRETİM PROGRAMININ YAPISI.....	16
3.1. KAZANIMLARIN YAPISI.....	16
3.2. SINIF DÜZEYİNE GÖRE KONU KAZANIM VE AÇIKLAMALARI.....	17

1. MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI ÖĞRETİM PROGRAMLARI

Bilim ve teknolojiye yaşanan hızlı değişim, bireyin ve toplumun değişen ihtiyaçları, öğreme öğretme teori ve yaklaşımlarındaki yenilik ve gelişmeler bireylerden beklenen rolleri de doğrudan etkilemiştir. Bu değişim bilgiyi üreten, hayatta işlevsel olarak kullanabilen, problem çözebilen, eleştirel düşünen, girişimci, kararlı, iletişim becerilerine sahip, empati yapabilen, topluma ve kültüre katkı sağlayan vb. niteliklerdeki bir bireyi tanımlamaktadır. Bu nitelik dokusuna sahip bireylerin yetişmesine hizmet edecek öğretim programları salt bilgi aktaran bir yapıdan ziyade bireysel farklılıkları dikkate alan, değer ve beceri kazandırma hedefli, sade ve anlaşılır bir yapıda hazırlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda bir taraftan farklı konu ve sınıf düzeylerinde sarmal bir yaklaşımla tekrar eden kazanımlara ve açıklamalara, diğer taraftan bütünsel ve bir kerede kazandırılması hedeflenen öğrenme çıktılarına yer verilmiştir. Her iki gruptaki kazanım ve açıklamalar da ilgili disiplinin yetkin, güncel, geçerli ve eğitim öğretim sürecinde hayatla ilişkileri kurulabilecek niteliktedir. Bu kazanımlar ve sınırlarını belirleyen açıklamaları, sınıflar ve eğitim kademeleri düzeyinde değerler, beceriler ve yetkinlikler perspektifinde bütünlük sağlayan bir bakış açısıyla yalın bir içeriğe işaret etmektedir. Böylelikle üst bilişsel becerilerin kullanımına yönlendiren, anlamlı ve kalıcı öğrenmeyi sağlayan, sağlam ve önceki öğrenmelerle ilişkilendirilmiş, diğer disiplinlerle ve günlük hayatla değerler, beceriler ve yetkinlikler çevresinde bütünleşmiş bir öğretim programları toplamı oluşturulmuştur.

1.1. ÖĞRETİM PROGRAMLARININ AMAÇLARI

Öğretim programları, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 2. maddesinde ifade edilen “Türk Millî Eğitiminin Genel Amaçları” ile “Türk Millî Eğitiminin Temel İlkeleri” esas alınarak hazırlanmıştır.

Eğitim ve öğretim programlarıyla sürdürülen tüm çalışmalar; okul öncesi, ilköğretim ve ortaöğretim seviyelerinde birbirini tamamlayıcı bir şekilde aşağıdaki amaçlara ulaşmaya yöneliktir:

1. Okul öncesi eğitimi tamamlayan öğrencilerin bireysel gelişim süreçleri göz önünde bulundurularak bedensel, zihinsel ve duygusal alanlarda sağlıklı şekilde gelişimlerini desteklemek

2. İlkokulu tamamlayan öğrencilerin gelişim düzeyine ve kendi bireyselliğine uygun olarak ahlaki bütünlük ve öz farkındalık çerçevesinde, öz güven ve öz disipline sahip, gündelik hayatta ihtiyaç duyacağı temel düzeyde sözel, sayısal ve bilimsel akıl yürütme ile sosyal becerileri ve estetik duyarlılığı kazanmış, bunları etkin bir şekilde kullanarak sağlıklı hayat yönelimli bireyler olmalarını sağlamak

3. Ortaokulu tamamlayan öğrencilerin, ilkokulda kazandıkları yetkinlikleri geliştirmek suretiyle millî ve manevi değerleri benimsemiş, haklarını kullanan ve sorumluluklarını yerine getiren, “Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi”nde ve ayrıca disiplinlere özgü alanlarda ifadesini bulan temel düzey beceri ve yetkinlikleri kazanmış bireyler olmalarını sağlamak

4. Liseyi tamamlayan öğrencilerin, ilkokulda ve ortaokulda kazandıkları yetkinlikleri geliştirmek suretiyle, millî ve manevi değerleri benimseyip hayat tarzına dönüştürmüş, üretken ve aktif vatandaşlar olarak yurdumuzun iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunan, “Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi”nde ve ayrıca disiplinlere özgü alanlarda ifadesini bulan temel düzey beceri ve yetkinlikleri kazanmış, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda bir mesleğe, yükseköğretime ve hayata hazır bireyler olmalarını sağlamak.

1.2. ÖĞRETİM PROGRAMLARININ PERSPEKTİFİ

Eğitim sistemimizin temel amacı değerlerimiz ve yetkinliklerle bütünleşmiş bilgi, beceri ve davranışlara sahip bireyler yetiştirmektir. Bilgi, beceri ve davranışlar öğretim programlarıyla kazandırılmaya çalışılırken değerlerimiz ve yetkinlikler bu bilgi, beceri ve davranışların arasındaki bütünlüğü kuran bağlantı ve ufuk işlevi görmektedir. Değerlerimiz toplumumuzun millî ve manevi kaynaklarından damıtılarak dünden bugüne ulaşmış ve yarınlarımıza aktaracağımız öz mirasımızdır. Yetkinlikler ise bu mirasın hayata ve insanlık ailesine katılmasını ve katkı vermesini sağlayan eylemsel bütünlüklerimizdir. Bu yönüyle değerlerimiz ve yetkinlikler birbirinden ayrılmaz bir şekilde teori-pratik bütünlüğündeki asli parçamızı oluşturur. Güncellik içinde öğrenme öğretme süreçleriyle kazandırmaya çalıştığımız bilgi, beceri ve davranışlar ise bizi biz yapan değerlerimizin ve yetkinliklerin günün şartları içinde görünürlük kazanma araç ve platformlarıdır; günün şartları içinde değişiklik gösterebilir bu sebeple de sürekli gözden geçirmelerle güncellenir, yenilenir.

1.2.1. Değerlerimiz

Değerlerimiz öğretim programlarının perspektifini oluşturan ilkeler toplamıdır. Kökleri geleneklerimiz ve dünümüz içinde, gövdesi ve dalları bu köklerden beslenerek bugünüme ve yarınlarımıza uzanmaktadır. Temel insani özelliklerimizi oluşturan değerlerimiz, hayatımızın rutin akışında ve karşılaştığımız sorunlarla başa çıkmada eyleme geçmemizi sağlayan kudretin ve gücün kaynağıdır.

Bir toplumun geleceğinin, değerlerini benimsemiş ve bu değerleri sahip olduğu yetkinliklerle ete kemiğe büründüren insanlarına bağlı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Bundan dolayı eğitim sistemimiz her bir üyesine uygun ahlaki kararlar alma ve bunları davranışlarında sergileme yeterliliğini kazandırma amacıyla hareket eder. Eğitim sistemi sadece akademik açıdan başarılı, belirlenmiş bazı bilgi, beceri ve davranışları kazandıran bir yapı değildir. Temel değerleri benimsemiş bireyler yetiştirmek asli görevidir; yeni neslin değerlerini, alışkanlıklarını ve davranışlarını etkileyebilmelidir. Eğitim sistemi değerleri kazandırma amacı çerçevesindeki işlevini, öğretim proramlarını da kapsayan eğitim programıyla yerine getirir. “Eğitim programı”; öğretim programları, öğrenme öğretme ortamları, eğitim araç gereçleri, ders dışı etkinlikler, mevzuat gibi eğitim sisteminin tüm unsurları göz önünde bulundurularak oluşturulur. Öğretim programlarında bu anlayışla değerlerimiz, ayrı bir program veya öğrenme alanı, ünite, konu vb. olarak görülmemiştir. Tam aksine bütün eğitim sürecinin nihai gayesi ve ruhu olan değerlerimiz, öğretim programlarının her birinde ve her bir biriminde yer almıştır.

Öğretim programlarında yer alan “kök değerler” şunlardır: adalet, dostluk, dürüstlük, öz denetim, sabır, saygı, sevgi, sorumluluk, vatanseverlik, yardımseverlik. Bu değerler, öğrenme öğretme sürecinde hem kendi başlarına, hem ilişkili olduğu alt değerlerle ve hem de öteki kök değerlerle birlikte ele alınarak hayat bulacaktır.

1.2.2. Yetkinlikler

Eğitim sistemimiz yetkinliklerde bütünleşmiş bilgi, beceri ve davranışlara sahip karakterde bireyler yetiştirmeyi amaçlar. Öğrencilerin hem ulusal hem de uluslararası düzeyde; kişisel, sosyal, akademik ve iş hayatlarında ihtiyaç duyacakları beceri yelpazeleri olan yetkinlikler Türkiye Yeterlilikler Çerçevesinde (TYÇ) belirlenmiştir. TYÇ sekiz anahtar yetkinlik belirlemekte ve aşağıdaki gibi tanımlamaktadır:

1) Anadilde İletişim: Kavram, düşünce, görüş, duygu ve olguları hem sözlü hem de yazılı olarak ifade etme ve yorumlama (dinleme, konuşma, okuma ve yazma); eğitim ve öğretim, iş yeri, ev ve eğlence gibi her türlü sosyal ve kültürel bağlamda uygun ve yaratıcı bir şekilde dilsel etkileşimde bulunmaktır.

2) Yabancı Dillerde İletişim: Çoğunlukla ana dilde iletişimin temel beceri boyutlarını paylaşmakta olup duygu, düşünce, kavram, olgu ve görüşleri hem sözlü hem de yazılı olarak kişinin istek ve ihtiyaçlarına göre eğitim, öğretim, iş yeri, ev ve eğlence gibi uygun bir dizi sosyal ve kültürel bağlamda anlama, ifade etme ve yorumlama becerisine dayalıdır. Yabancı dillerde iletişim, aracılık etme ve kültürlerarası anlayış becerilerini de gerektirmektedir. Bireyin yeterlilik seviyesi, bireyin sosyal ve kültürel geçmişi, çevresi, ihtiyaçları ve ilgilerine bağlı olarak dinleme, konuşma, okuma ve yazma boyutları ile farklı diller arasında değişkenlik gösterecektir.

3) Matematiksel Yetkinlik ve Bilim/Teknolojide Temel Yetkinlikler: Matematiksel yetkinlik, günlük hayatta karşılaşılan bir dizi problemi çözmek için matematiksel düşünme tarzını geliştirme ve uygulamadır. Sağlam bir aritmetik becerisi üzerine inşa edilen süreç, faaliyet ve bilgiye vurgu yapılmaktadır. Matematiksel yetkinlik, düşünme (mantıksal ve uzamsal düşünme) ve sunmanın (formüller, modeller, kurgular, grafikler ve tablolar) matematiksel modlarını farklı derecelerde kullanma beceri ve isteğini içermektedir.

Bilimde yetkinlik, soruları tanımlamak ve kanıta dayalı sonuçlar üretmek amacıyla doğal dünyanın açıklanmasına yönelik bilgi varlığına ve metodolojiden yararlanma beceri ve arzusuna atıfta bulunmaktadır. Teknolojide yetkinlik, algılanan insan istek ve ihtiyaçlarını karşılama bağlamında bilgi ve metodolojinin uygulanması olarak görülmektedir. Bilim ve teknolojide yetkinlik, insan etkinliklerinden kaynaklanan değişimleri ve her bireyin vatandaş olarak sorumluluklarını kavrama gücünü kapsamaktadır.

4) Dijital Yetkinlik: İş, günlük hayat ve iletişim için bilgi iletişim teknolojilerinin güvenli ve eleştirel şekilde kullanılmasını kapsar. Söz konusu yetkinlik, bilgiye erişim ve bilginin değerlendirilmesi, saklanması, üretimi, sunulması ve alışverişi için bilgisayarların kullanılması ayrıca internet aracılığıyla ortak ağlara katılım sağlanması ve iletişim kurulması gibi temel beceriler yoluyla desteklenmektedir.

5) Öğrenmeyi Öğrenme: Bireyin kendi öğrenme eylemini etkili zaman ve bilgi yönetimini de kapsayacak şekilde bireysel olarak veya grup hâlinde düzenleyebilmesi için öğrenmenin peşine düşme ve bu konuda ısrarcı olma yetkinliğidir. Bu yetkinlik, bireyin var olan imkânları tanıyarak öğrenme ihtiyaç ve süreçlerinin farkında olmasını ve başarılı bir öğrenme eylemi için zorluklarla başa çıkma yeteneğini kapsamaktadır. Yeni bilgi ve beceriler kazanmak, işlemek ve kendine uyarlamak kadar rehberlik desteği aramak ve bundan yararlanmak anlamına da gelir. Öğrenmeyi öğrenme, bilgi ve becerilerin ev, iş yeri, eğitim ve öğretim ortamı gibi çeşitli bağlamlarda kullanılması ve uygulanması için önceki öğrenme ve hayat tecrübelerine dayanılması yönünde öğrenenleri harekete geçirir.

6) Sosyal ve Vatandaşlıkla İlgili Yetkinlikler: Bu yetkinlikler kişisel, kişilerarası ve kültürlerarası yetkinlikleri içermekte; bireylerin farklılaşan toplum ve çalışma hayatına etkili ve yapıcı biçimde katılmalarına imkân tanıyacak; gerektiğinde çatışmaları çözecek özelliklerle donatılmasını sağlayan tüm davranış biçimlerini kapsar. Vatandaşlıkla ilgili yetkinlik ise bireyleri, toplumsal ve siyasal kavram ve yapılarla ilişkin bilgiye, demokratik ve aktif katılım kararlılığına dayalı olarak medeni hayata tam olarak katılmaları için donatmaktadır.

7) İnisiyatif Alma ve Girişimcilik: Bireyin düşüncelerini eyleme dönüştürme becerisini ifade eder. Yaratıcılık, yenilik ve risk almanın yanında hedeflere ulaşmak için planlama yapma ve proje yönetme yeteneğini de içerir. Bu yetkinlik, herkesi sadece evde ve toplumda değil işlerine ait bağlam ve şartların farkında olabilmeleri ve iş fırsatlarını yakalayabilmeleri için aynı zamanda iş hayatında desteklemekte; toplumsal ve ticari etkinliklere girişen veya katkıda bulunan kişilerin

ihtiyaç duydukları daha özgün bilgi ve beceriler için de bir temel teşkil etmektedir. Etik değerlerin farkında olma ve iyi yönetişimi desteklemeyi de kapsar.

8) Kültürel Farkındalık ve İfade: Müzik, sahne sanatları, edebiyat ve görsel sanatlar dâhil olmak üzere çeşitli kitle iletişim araçları kullanılarak görüş, deneyim ve duyguların yaratıcı bir şekilde ifade edilmesinin öneminin takdiridir.

1.3. ÖĞRETİM PROGRAMLARINDA ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME YAKLAŞIMI

Hiçbir insan bir başkasının birebir aynısı değildir. Bu sebeple öğretim programlarının ve buna bağlı olarak ölçme ve değerlendirme sürecinin “herkese uygun”, “herkes için geçerli ve standart olması” insanın doğasına terstir. Bu sebeple ölçme ve değerlendirme sürecinde azami çeşitlilik ve esneklik anlayışıyla hareket edilmesi şarttır. Öğretim programları bu açıdan bir yol göstericidir. Öğretim programlarından ölçme değerlendirmeye ait bütün unsurları içermesini beklemek gerçekçi bir beklenti olarak değerlendirilemez. Eğitimde çeşitlilik; birey, eğitim düzeyi, ders içeriği, sosyal ortam, okul imkânları vb. iç ve dış dinamiklerden ciddi şekilde etkilendiği için, ölçme ve değerlendirme uygulamalarının etkililiğini sağlamada öncelik öğretim programlarından değil öğretmen ve eğitim uygulayıcılarından beklenir. Bu noktada özgünlük ve yaratıcılık öğretmenlerden temel beklentidir.

Bu bakış açısından hareketle öğretim programlarında ölçme ve değerlendirme uygulamalarına yön veren ilkeleri aşağıdaki gibi özetlemek mümkündür:

1. Ölçme ve değerlendirme çalışmaları öğretim programının tüm bileşenleri ile azami uyum sağlamalı, kazanım ve açıklamaların sınırları esas alınmalıdır.
2. Öğretim programı, ölçme sürecinde kullanılabilecek ölçme araç ve yöntemleri açısından uygulayıcılara kesin sınırlar çizmez, sadece yol gösterir. Ancak tercih edilen ölçme ve değerlendirme araç ve yönteminde, gereken teknik ve akademik standartlara uyulmalıdır.
3. Eğitimde ölçme ve değerlendirme uygulamaları eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır ve eğitim süreci boyunca yapılır. Ölçme sonuçları tek başına değil izlenen süreçlerle birlikte bütünlük içinde ele alınır.
4. Bireysel farklılıklar gerçeğinden dolayı bütün öğrencileri kapsayan, bütün öğrenciler için genel geçer, tek tip bir ölçme ve değerlendirme yönteminden söz etmek uygun değildir.

Öğrencinin akademik gelişimi tek bir yöntemle veya teknikle ölçülüp değerlendirilmez.

5. Eğitim sadece “bilme (düşünce)” için değil, “hissetme (duygu)” ve “yapma (eylem)” için de verilir; dolayısıyla sadece bilişsel ölçümler yeterli kabul edilemez.

6. Çok odaklı ölçme değerlendirme esastır. Ölçme ve değerlendirme uygulamaları öğretmen ve öğrencilerin aktif katılımıyla gerçekleştirilir.

7. Bireylerin ölçme ve değerlendirmeye konu olan ilgi, tutum, değer ve başarı gibi özellikleri zamanla değişebilir. Bu sebeple söz konusu özellikleri tek bir zamanda ölçmek yerine süreç içindeki değişimleri dikkate alan ölçümler kullanmak esastır.

1.4. BİREYSEL GELİŞİM VE ÖĞRETİM PROGRAMLAR

Öğretim programlarının geliştirilmesi sürecinde insanın çok yönlü gelişimsel özelliklerine dair mevcut bilimsel bilgi ve birikim dikkate alınarak bütün bileşenler arasında ahengi dikkate alan harmonik bir yaklaşım benimsenmiştir. Bu bağlamda bazı temel gelişim ilkelere değinmek yerinde olacaktır.

Öğretim programları, insan gelişiminin belirli bir dönemde sonlanmadığı ve gelişimin hayat boyu sürdüğü ilkesi ile hazırlanmıştır. Bu sebeple öğretim programlarında, her yaş döneminde bireylerin gelişim özelliklerini dikkate alarak destekleyici önlemler alınması önerilmektedir. Gelişim, hayat boyu sürse de tek ve bir örnek yapıda değildir. Evreler hâlinde ilerler ve her evrede bireylerin gelişim özellikleri farklıdır. Evreler de başlangıç ve bitişleri açısından homojen değildir. Bu sebeple programlar olabildiğince bunu göz önünde bulunduran bir hassasiyetle yapılandırılmıştır. Programların amaçlarını ve kazanımlarını gerçekleştirme sürecinde gerekli uyarlamaların öğretmen tarafından yapılması beklenir.

Gelişim dönemleri ardışık ve değişmeyen bir sıra izler. Her evrede olup bitenler takip eden evreleri etkiler. Öte yandan bu ardışıklık belirli yönelimlerle karakterize edilir: basitten karmaşığa, genelden özele ve somuttan soyuta doğru gelişim gibi. Program geliştirme sürecinde söz konusu yönelimler hem bir alandaki yeterliliği oluşturan kazanım ve becerilerin ön şart ve ardılığı noktasında dikkate alınmış hem de sınıflar düzeyinde derslerin dağılımlarında ve birbirleriyle ilişkilerinde göz önünde bulundurulmuştur.

Öğretim programlarında insan gelişiminin bir bütün olduğu ilkesi ile hareket edilmiştir. İnsanın farklı gelişim alanlarındaki özellikleri birbirleri ile etkileşim hâlinindedir. Söz gelimi dil gelişimi düşünce gelişimini etkiler ve düşünce gelişiminden etkilenir. Bu sebeple öğretmenlerden, öğrencinin edindiği bir kazanımın, gelişimde başka bir alanı da etkileyeceğini dikkate alması beklenir.

Öğretim programları bireysel farklılıklara ilişkin hassasiyetler göz önünde bulundularak yapılandırılmıştır. Kalıtımsal, çevresel ve kültürel faktörlerden kaynaklanan bireysel farklılıklar ilgi, ihtiyaç ve yönelme açısından da kendini belli eder. Öte yandan bu durum bireylerarası ve bireyin kendi içindeki farklılıkları da kapsar. Bireyler hem başkalarından farklılık gösterir hem de kendi içindeki özellikleri ile farklıdır. Örneğin bir bireyin soyut düşünme yeteneği güçlü iken aynı bireyin resim yeteneği zayıf olabilir.

Gelişim hayat boyu sürmekle birlikte bu gelişimin hızı evrelere göre değişkendir. Hızın yüksek olduğu zamanlar gelişim açısından riskli ve kritik zamanlardır. Bu sebeple öğretmenlerin gelişim hızının yüksek olduğu zamanlarda öğrencinin durumuna daha duyarlı davranması beklenir. Söz gelimi ergenlik dönemi kimlik edinimi için kritik dönemdir ve eğitim bu dönemde kimlik edinimini destekleyici sosyal etkileşimleri artırır ve yönetir.

1.5. SONUÇ

Elimizdeki programları güncelleme sürecinde hangi işlemlerden ve aşamalardan geçtiğimiz üzerine bilgi vermek de yerinde olacaktır. Bu bağlamda:

Farklı ülkelerin son yıllarda benzer gerekçelerle yenilenip güncellenen öğretim programları incelenmiş,

Yurt içinde ve yurt dışında eğitim öğretim ve programlar üzerine yapılan akademik çalışmalar taranmış,

Başta Anayasamız olmak üzere ilgili mevzuat, kalkınma planları, hükümet programları, şûra kararları, siyasi partilerin programları, sivil toplum kuruluşları ve sivil araştırma kurumları tarafından hazırlanan raporlar vb. dokümanlar analiz edilmiş,

Millî Eğitim Bakanlığı programlar ve öğretim materyalleri daire başkanlıkları tarafından geliştirilen anketler aracılığıyla öğretmen ve yöneticilerin programlar ve haftalık ders çizelgelerine yönelik görüşleri toplanmış,

İllerden gelen her bir branşla ilgili zümre raporları incelenmiş,

Branşlara yönelik açık uçlu sorulardan oluşan ve elektronik ortamda erişime açılan anket verileri derlenmiş,

Eğitim fakültelerimizin branşlar ölçeğinde hazırladıkları raporlar incelenmiş,

Bütün görüş, öneri, eleştiri ve beklentiler, Bakanlığımızın ilgili birimlerinden uzman personel, öğretmen ve akademisyenlerden oluşan çalışma gruplarınca değerlendirilmiştir.

Yapılan tespitler doğrultusunda öğretim programlarımız gözden geçirilip güncellenmiş ve yenilenmiştir. Programların uygulanmasına 2018-2019 eğitim öğretim yılı itibarıyla topyekûn geçilecek ve sonrasında yapılacak izleme değerlendirme sonuçlarına göre yine gerekli güncellemeler yapılacaktır. Böylelikle programlarımızın gelişmelerle ve bilimsel, sosyal, teknolojik vb. ihtiyaçlarla koşutluğunun sürekliliği sağlanmış olacaktır.

2. ÖĞRETİM PROGRAMININ UYGULANMASI

2.1. ÖĞRETİM PROGRAMININ ÖZEL AMAÇLARI

Bu programla öğrencinin;

1. Beden eğitimi ve sporun yapılış amacını ve tarihsel sürecini kavraması,
2. Beden eğitimi ve sporun önemini ve faydalarını kavraması,
3. Beden eğitimi ve sporda meslek alanlarını tanıması,
4. Beden eğitimi ve sporun eski uygarlıklardaki yapılış amacını ve tarihsel gelişimini kavraması,
5. Tarih boyunca Türklerin kurduğu devletlerdeki beden eğitimi ve sporun yapılış nedenlerini, türlerini ve tarihsel gelişimini tanımlaması,
6. Cumhuriyet Döneminde beden eğitimi ve sporun yapılış nedenlerini, türlerini ve tarihsel gelişimini tanımlaması,
7. Atatürk'ün beden eğitimi ve spora verdiği önemi ve etkilerini algılaması,
8. Antik olimpiyatların tarihsel sürecini kavraması,
9. Modern olimpiyatların tarihsel sürecini kavraması,
10. Beden eğitimi ve spor etkinliklerinde liderlik yapması, lidere uyması, iyi bir izleyici olması,
11. Başkalarının varlığını da kabul ederek onlara karşı her zaman, dürüst ve saygılı "fair play" davranışta bulunması ve bunu alışkanlık hâline getirmesi amaçlanmaktadır.

2.2. ALANA ÖZGÜ BECERİLER

Beden Eğitimi ve Spor Tarihi Dersi Öğretim Programı ile öğrencilere kazandırılması hedeflenen alana özgü beceriler aşağıda sunulmuştur:

1. Planlama yapma
2. Spor kültürü edinme
3. İş birliği
4. Planlı çalışma

2.3. ÖĞRETİM PROGRAMININ UYGULAMASINDA DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

1. Ünitelere ayrılacak süreler ve ünitelerin işleniş sırası; öğrenci seviyesine, çevre etkenlerine, ortam ve olanaklara göre zümre öğretmenlerince belirlenebilir. Bu programdaki kazanımlara ulaşmak için öğretmenler, öğrencilerin bireysel özellikleri ile sosyal ve fiziksel çevrelerinin özellikleri doğrultusunda uyarlamalar yapmalıdır. Örneğin öğretmenler etkinlik seçimi ve uygulamalarında okul çevresinin sosyal, kültürel durumu, veli beklentileri ve hassasiyetlerini gözden geçirmelidir.
2. Beden Eğitimi ve Spor Tarihi Dersi Öğretim Programı'nın uygulanmasında öğrenciler, öğretmenler, veliler, okul yöneticileri, antrenörler ve okul müdürlükleri; il spor müdürlükleri, spor federasyonları, kulüpler, belediyeler ve il sağlık müdürlükleri ile iş birliği içinde olmalıdır. Bu iş birliğinin sağlanmasında beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile okul yönetimi yönlendirici olmalıdır.
3. Öğretim programının uygulanmasında okul içi ve okul dışı uygulamalara özen gösterilmelidir. Özellikle ilgili kazanımlarda sözlü tarih, yerel tarih, müze gezileri, resmî kurum ve kuruluşlarla özel kurum ve kuruluşlar gibi okul dışı uygulamalara yer verilmeli ve bu doğrultuda önceden planlanan öğrenci merkezli etkinlikler gerçekleştirilmelidir.
4. Beden Eğitimi ve Spor Tarihi Dersi Öğretim Programı'nın uygulamasında öğrenciye dünyada ve Türkiye'de beden eğitimi ve sporun tarihsel gelişimini takip etmeyi özendirecek etkinliklerine yer verilmelidir.
5. Okul müdürlükleri ile beden eğitimi ve spor öğretmenleri, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu gereği okullarda ve diğer kurumlarda kurulan iş sağlığı ve güvenliği kurulları ile ortaklaşa çalışmalar yapmalıdır.

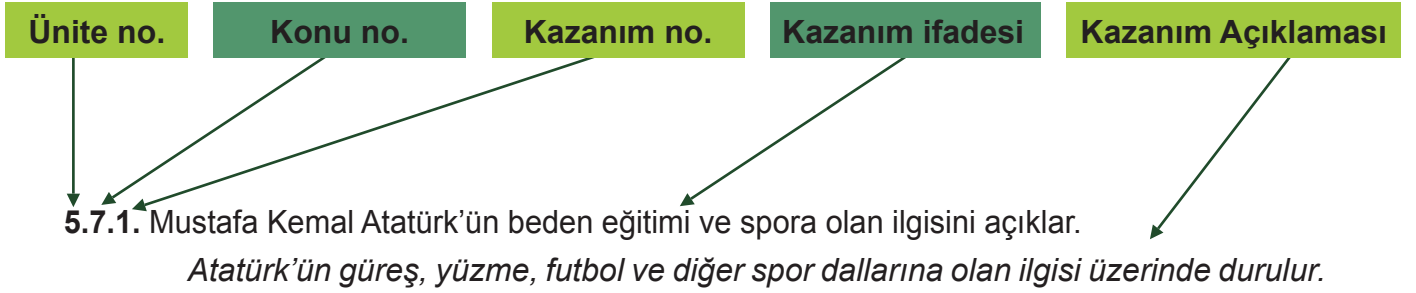
Üniteler	Kazanım Sayıları	Süre/Ders Saati	Oranı (%)
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR	9	10	14
İLK UYGARLIKLARDA BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR	8	6	8
TÜRK TARİHİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR	4	20	28
OSMANLI DEVLETİ'NDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR	4	16	22
CUMHURİYET DÖNEMİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR	8	14	20
OLİMPİYATLAR	9	6	8
TOPLAM	42	72	100

3. ÖĞRETİM PROGRAMININ YAPISI

3.1. KAZANIMLARIN YAPISI

Programda ünite temelli yaklaşım esas alınmıştır. Program dokuz üniteden oluşmaktadır. Kazanımlar; ünite numarası, konu numarası ve kazanım numarası esas alınarak numaralandırılmıştır. Kazanımlara ilişkin açıklamalar, sınırlamalar veya uyarılar kazanımı takip eden satırda italik yazı karakteriyle ifade edilmiştir.

Kazanımların yapısı aşağıda şematik olarak gösterilmiştir

3.2. SINIF DÜZEYİNE GÖRE KONU KAZANIM VE AÇIKLAMALARI

1. BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

1.1. Beden Eğitimi ve Sporun Tarihsel Gelişimi

1.1.1. Beden eğitimi ve sporun tarihsel gelişimini açıklar.

1.2. Beden Eğitimi ve Spor Kavramı

1.2.1. Beden eğitimi ve spor kavramlarını açıklar.

1.2.2. Beden eğitimi ve spor kavramlarını karşılaştırır.

1.3. Beden Eğitiminin ve Sporun Genel ve Özel Amaçları

1.3.1. Beden eğitiminin genel ve özel amaçlarını açıklar.

1.3.2. Sporun genel ve özel amaçlarını açıklar.

1.4. Beden Eğitimi ve Sporun Önemi ve Faydaları

1.4.1. Beden eğitimi ve sporun önemini açıklar.

1.4.2. Beden eğitimi ve sporun faydalarını açıklar.

Beden eğitimi ve sporun fiziksel, fizyolojik, zihinsel, psikomotor, sosyolojik, psikolojik, ekonomik, duygusal ve toplumsal gelişime faydaları üzerinde durulur.

1.5. Beden Eğitimi ve Sporun Meslek Alanları

1.5.1. Beden eğitimi ve sporun meslek alanlarını açıklar.

Beden eğitimi ve sporun meslek alanları olan beden eğitimi öğretmenliği, spor antrenörlüğü, spor yöneticiliği ve rekreasyon liderliği üzerinde durulur.

1.6. Beden Eğitimi ve Sporda Oyun

1.6.1. Beden eğitimi ve sporda oyunun önemini açıklar.

2. ESKİ UYGARLIKLARDA BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

2.1. Mezopotamya ve Mısır Uygarlıklarında Beden Eğitimi ve Spor

2.1.1. Sümerlerde beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

2.1.2. Babiller ve Asurlarda beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

2.1.3. Mısırlılarda beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

2.2. Asya Uygarlıklarında Beden Eğitimi ve Spor

2.2.1. İnanlılarda beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

2.2.2. Çinlilerde beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

2.2.3. Hintlerde beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

2.3. Antik Yunan ve Roma Uygarlıklarında Beden Eğitimi ve Spor

2.3.1. Yunanlarda beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

2.3.2. Romalılarda beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

3. TÜRK TARİHİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

3.1. Türk Kültüründe Beden Eğitimi ve Spor

3.1.1. Türk kültüründe beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

3.2. Eski Türklerde Beden Eğitimi ve Spor

3.2.1. Eski Türklerde beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

Hunlar, Göktürkler, Uygurlar ve Oğuzlarda sporun yeri üzerinde durulur.

3.2.2. Eski Türklerde yapılan spor türlerini tanımlar.

Eski Türk sporlarından gökbörü/oğlak, kızbörü, beyge, çöğen/çevgen, mızrak, cirit, okçuluk, avcılık, güreş, kayak, seğırtmek (koşu) sporları ve cündilik üzerinde durulur.

3.3. Selçuklularda Beden Eğitimi ve Spor

3.3.1. Selçuklularda beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

4. OSMANLI DEVLETİ'NDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

4.1. Osmanlı Devleti'nin Kuruluş Yıllarında Beden Eğitimi ve Spor

4.1.1. Osmanlı Devleti'nin kuruluş yıllarındaki beden eğitimi ve spor faaliyetlerini açıklar.

Osmanlı Devleti'nin kuruluş yıllarında yapılan sportif faaliyetlerden güreş, avcılık, ok atıcılığı, cündilik, cirit oyunu, tüfenk atıcılığı ile diğer oyunlardan; gürz kaldırma, lobut atma, tomak oyunu, tuluk ,matrak, top oyunu ve yaya koşusu oyunlarına vurgu yapılır.

4.2. Osmanlı Devleti'nin Son Yıllarında Beden Eğitimi ve Spor

4.2.1. Osmanlı Devleti'nin son yıllarında beden eğitimi ve sporun yerini ve önemini açıklar.

4.2.2. Osmanlı Devleti'nin son yıllarında Türk sporuna yön veren spor adamlarını vurgular.

Selim Sırrı Tarcan ve Faik Üstünidman'ın Türk spor tarihindeki önemi üzerinde durulur.

4.3. Osmanlı Devleti'ndeki İlk Spor Kulüpleri

4.3.1. Osmanlı Devleti'nde kurulmuş ilk spor kulüplerini sıralar.

Osmanlı Devleti'nde kurulmuş ilk spor kulüplerinden tarihsel sıralamaya göre bahsedilir.

5. CUMHURİYET DÖNEMİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR

5.1. Cumhuriyet Döneminde Türkiye'deki Beden Eğitimi ve Sporun Yeri ve Gelişimi

5.1.1. Cumhuriyet döneminde Türkiye'deki beden eğitimi ve sporun yerini ve gelişimini açıklar.

5.2. Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı Döneminde Beden Eğitimi ve Spor

5.2.1. Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı dönemindeki beden eğitimi ve sporun tarihsel gelişimini açıklar.

5.3. Türk Spor Kurumu Döneminde Beden Eğitimi ve Spor

5.3.1. Türk Spor Kurumu dönemindeki beden eğitimi ve sporun tarihsel gelişimini açıklar.

5.4. Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü Döneminde Beden Eğitimi ve Spor

5.4.1. Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü dönemindeki beden eğitimi ve sporun tarihsel gelişimini açıklar.

5.5. Spor Genel Müdürlüğü Döneminde Beden Eğitimi ve Spor

5.5.1. Spor Genel Müdürlüğü dönemindeki beden eğitimi ve sporun tarihsel gelişimini açıklar.

5.6. Gençlik ve Spor Bakanlığı Döneminde Beden Eğitimi ve Spor

5.6.1. Gençlik ve Spor Bakanlığı dönemindeki beden eğitimi ve sporun tarihsel gelişimini açıklar.

5.7. Mustafa Kemal Atatürk ve Spor

5.7.1. Mustafa Kemal Atatürk'ün beden eğitimi ve spora olan ilgisini açıklar.

Atatürk'ün güreş, yüzme, futbol ve diğer spor dallarına olan ilgisi üzerinde durulur.

5.7.2. Mustafa Kemal Atatürk'ün beden eğitimi ve sporla ilgili aldığı kararları açıklar.

Mustafa Kemal Atatürk'ün beden eğitimi ve sporla ilgili aldığı kararlardan birkaç tane örnek verir.

6. OLİMPİYATLAR

6.1. Antik Olimpiyat Oyunları

6.1.1. Antik olimpiyat oyunlarının tarihsel gelişimini açıklar.

6.1.2. Antik olimpiyat oyunlarının yapılış nedenlerini açıklar.

6.1.3. Antik olimpiyat oyunlarında oynanan oyunları sıralar.

6.2. Modern Olimpiyat Oyunları ve Baron Pierre De Coubertin

6.2.1. Modern olimpiyat oyunlarının önemini ve tarihsel gelişimini açıklar.

Yaz olimpiyat oyunları , kış olimpiyat oyunları ve paralimpik olimpiyat oyunları üzerinde durulur.

6.2.2. Baron Pierre De Coubertin'in modern olimpiyat oyunları tarihindeki yeri ve önemini açıklar.

Baron Pierre De Coubertin'in biyografisi verilir.

6.3. Olimpizm ve Fair Play

6.3.1. Olimpizmi tanımlar.

6.3.2. Olimpizmin tarihsel gelişimini açıklar.

6.3.3. Fair play kavramını açıklar.

6.3.4. Fair play komisyonlarının tarihsel gelişimini açıklar.

Dünya, Avrupa ve Türkiye fair play komisyonlarının kurulma aşamalarından bahsedilir.

6.4. Modern Olimpiyat Oyunlarının Türkiye'deki Tarihsel Gelişimi

6.4.1. Türkiye'nin olimpiyat oyunlarına katılım sürecini açıklar.

6.4.2. Türkiye Milli Olimpiyat Komitesinin tarihsel gelişimini ve amacını açıklar.